

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind numirea sau alegerea de către Camera Deputaților, Senatul sau Parlamentul României a unor persoane în funcții de membri sau în funcții de conducere ale unor autorități sau instituții publice

Analizând propunerea legislativă privind numirea sau alegerea de către Camera Deputaților, Senatul sau Parlamentul României a unor persoane în funcții de membri sau în funcții de conducere ale unor autorități sau instituții publice, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B234 din 27.04.2016,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare stabilirea majorității de vot necesară pentru numirea în funcții a unor membri sau în funcții de conducere a unor autorități ori instituții publice.

Prin conținutul și obiectul reglementării, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Semnalăm că, potrivit **Deciziei Curții Constituționale a României nr. 413/2013**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.653 din 23 octombrie 2013 „...*legile și regulamentele parlamentare sunt acte normative distincte, cu obiect de reglementare diferit. Astfel, în vreme ce legea reglementează totalitatea relațiilor sociale, fiind adoptată de Parlament în virtutea supremației și*

*plenitudinii sale legislative, regulamentul parlamentar își circumscrie sfera de incidență la organizarea și funcționarea celor două Camere ale Parlamentului. Așa fiind, din punct de vedere funcțional, regulamentele parlamentare se limitează la cadrul relațiilor din interiorul autorității legiuitoare, fără să contravină sau să se substituie prevederilor legii. În mod corelativ, **Constituția impune o limitare a puterii legiuitoare, în sensul că aceasta nu poate interveni printr-o lege în domeniul organizării și funcționării Parlamentului.**(s.n.)*

[...] orice ingerință a legii în sfera rezervată regulamentelor parlamentare este neconstituțională (s.n.), în egală măsură în care regulamentele Parlamentului, care, depășindu-și aria de incidență, ar pătrunde în domeniul rezervat legii, ar contraveni Constituției.”

Având în vedere cele statuate de Curtea Constituțională și dat fiind caracterul de generalitate al soluțiilor legislative propuse, este de analizat dacă domeniul de reglementare al acestora nu ar intra sub incidența **Regulamentelor parlamentare**.

3. Sub rezerva celor menționate la punctul anterior, precizăm că se impune revederea sintagmei „cel mai mare număr de voturi” din cuprinsul **tezei a II-a a art.1**, întrucât, astfel formulată, norma creează posibilitatea alegerii unei persoane cu un număr de voturi mai mic decât majoritatea membrilor prezenți, posibilitate cu atât mai mare cu cât numărul candidaților ar fi mai mare, încălcându-se astfel prevederile art.76 alin.(2) din Constituție.

4. Referitor la textul propus pentru **art.2**, potrivit căruia „Dispozițiile contrare se abrogă”, sugerăm ca acesta să aibă în vedere prevederile art.65 alin.(3) din Legea nr.24/200, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră, „în vederea abrogării, **dispozițiile normative vizate trebuie determinate expres**, începând cu legile și apoi cu celelalte acte normative, prin menționarea tuturor datelor de identificare a acestora”.

PRESEDINTE
dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 529/26.05.2016.